

GOD SPREEKT TOT DEZE GENERATIE

In Birmingham had van 1 tot 7 Januari de tiende conferentie van de Christen Studenten Beweging plaats. Deze conferentie, die om de vier jaar in één van de groote Universiteitssteden van Groot Brittannië wordt gehouden, is in de eerste plaats bedoeld voor de Christen Studenten van Engeland, Schotland, Ierland en Wales, maar tot een beperkt aantal worden ook vertegenwoordigers van de Studentenbewegingen in het buitenland uitgenoodigd. Zoo waren dit jaar delegaties van 18 landen, in totaal ongeveer 90 buitenlanders aanwezig, zoomede circa 250 professoren, predikanten, zendelingen en andere gasten.

Op den avond van den Nieuwjaarsdag waren in de Townhall van Birmingham, de groote, statelijke gemeentelijke concertzaal in het hart van de oude stad, bijna 2000 personen samengekomen voor de opening van de conferentie, waarbij woorden van welkom werden gesproken door den Burgemeester, den Bisschop van Birmingham namens de Engelsche Staatskerk, den voorzitter van den Raad der Vrije Kerken en den Rector van de Universiteit.

De aanwezigheid van al deze officiële personen en het feit, dat de conferentie gehouden werd in de Townhall van Birmingham, getuigden van de belangrijke plaats, die de Christen Studenten Beweging in het openbare leven in Engeland inneemt.

Als thema van de conferentie was gekozen: „God spreekt tot deze generatie.”

Wij leven in een wereld van verwarring. Veel van wat vroeger vast scheen is thans losgeraakt. De grondslagen van onze menschelijke samenleving wankelen. En wij zien niet, wat uit dezen chaos ten slotte worden zal.

Dit alles is echter niet het werk van een blind noodlot. Neen, God die de wereld geschapen heeft en deze onderhoudt en bestuurt, heeft met dit alles Zijn bedoelingen. Hij spreekt, ook door oorlog en revolutie, door dood en verwoesting. Hij spreekt tot de menschen, ook tot de jonge menschen van 1937.

Het was de bedoeling van hen, die in Birmingham samenkamen, om te luisteren naar dit Woord van God. Er is niet getracht, een volledig overzicht te geven van het vele, dat thans in de wereld plaats grijpt, maar het ging er om, daarin die feiten te ontdekken, door welke God tot ons spreekt.

Twee machten strijden in dezen tijd om de wereldheerschappij, twee machten, tusschen welke de Christen geen partij kan kiezen, maar die hem nopen, meer dan ooit acht te geven op de teekenen der tijden.

De conferentie was echter tevens een Zendingsconferentie. Zij, die haar bijeenriepen, zijn ervan uitgegaan, dat bij alle politieke en sociale moeilijkheden, die zich in onzen tijd openbaren, de werkelijke oorzaak van de wereldcrisis niet van politieke of economischen aard is. Zij ligt hierin, dat de menschheid het gebouw van den vooruitgang heeft gefundeerd op den zandgrond van het menschelijk weten, en dat zij weigert te bouwen op de ware rots, die in Gods Woord te vinden is. Zending is daarom niet het brengen van een beteren godsdienst aan godsdienstige menschen, die niet vragen om iets anders dan wat zij hebben. Zij is het prediken van de eenige boodschap, die voor alle volken der aarde het licht kan brengen in het duister, waarin zij zonder onderscheid verkeerden.

210

Alle volken staan tegenover God onder dezelfde schuld. God spreekt tot hen in verschillende tijden en op verschillende wijzen. Maar ten slotte vallen zij onder hetzelfde oordeel.

„God spreekt door de wereld” was het onderwerp van de morgenzittingen, waarin achtereenvolgens gesproken werd door den secretaris van de Wereldfederatie van Christen Studenten vereenigingen, Dr W. A. Visser 't Hooft over het „Christelijke Westen,” door Rev. William Paton, secretaris van den Internationalen Zendingsraad, over het Verre Oosten, door Rev. P. Rangaramanujam over India en door Rev. J. W. C. Dougall over Afrika.

Na deze toespraken splitste de conferentie zich in een tiental secties voor aanstaande leeraren, artsen, predikanten, ambtenaren, zakenmensen, politici, kunstenaars, zendelingen, enz., waar door verschillende sprekers onderwerpen over deze verschillende gebieden werden behandeld.

In den namiddag werden nog discussiegroepen gehouden, terwijl de avondvergaderingen werden gewijd aan „God's Good News,” de blijde boodschap van God. Eén van de sprekers was William Temple, de bekende aartsbisschop van York.

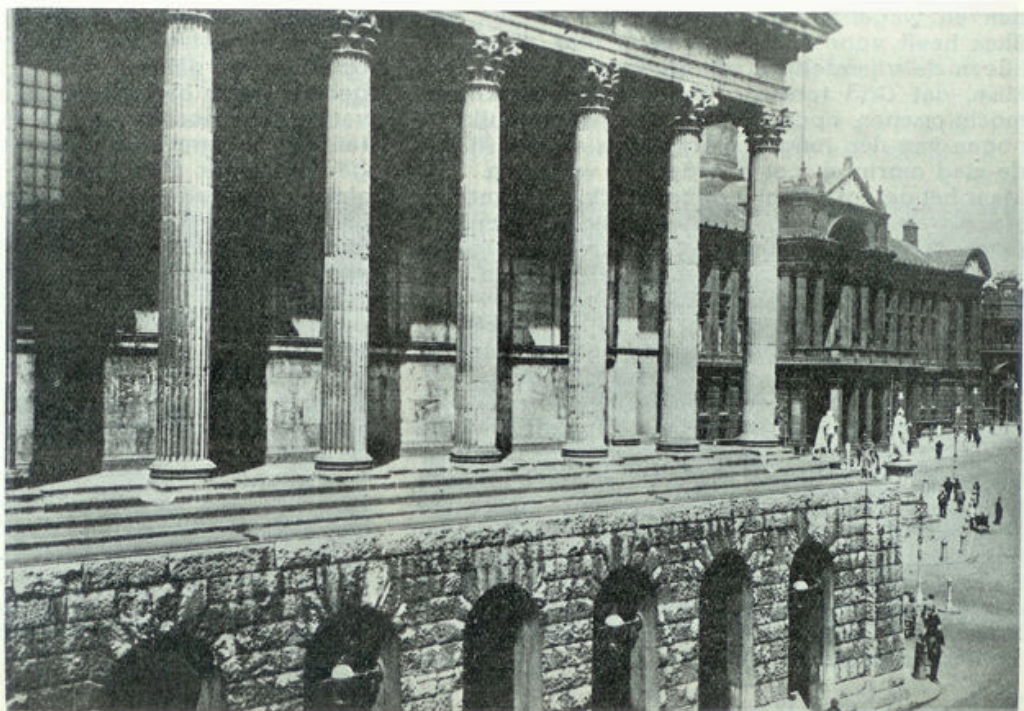
Voor de organisatie van deze conferentie van enormen omvang past niets dan lof. Alle deelnemers vonden in de stad en de omgeving een vriendelijk onderdak en op alle vragen kregen zij een bevredigend antwoord. Ook voor de wijze, waarop de leden der buitenlandsche delegaties door bekende ingezetenen van Birmingham — wij noemen slechts den chocoladefabrikant Cadbury, zelf een warm belangstellende in allen arbeid in het Koninkrijk Gods, en den autofabrikant Lord Austin — werden genoodigd op lunches en teas, past een woord van hartelijken dank.

Maar grooter is de dank voor hetgeen wij in geestelijk opzicht hebben mogen ontvangen. Wij hebben een blik mogen slaan in den grooten geestelijken nood van de wereld van onzen tijd. En wij hebben leeren zien, dat deze nood ons aller nood is. Daarom vallen wij allen onder het oordeel Gods.

God heeft in de wereld het licht gezonden, zeide aartsbisschop Temple, maar de mensch heeft telkens weer het donker gekozen. En daarom is Gods komst eenmaal ten oordeel.

Wanneer wij ons buigen onder dat oordeel, dan alleen kan God ons gebruiken voor de taak, waartoe Hij ons roept. Die taak zal niet gemakkelijk zijn.

„De Christenen zijn niet in de wereld om het gemakkelijk te hebben — zeide Dr Visser 't Hooft — maar om de boodschap van Christus uit te dragen.” Indien de Conferentie van Birmingham eenigen daartoe bereid en bekwaam heeft gemaakt, is zij niet vergeefs geweest. Dr Ir H. G. v. B.

De Townhall van Birmingham, die door het gemeentebestuur voor de Conferentie was beschikbaar gesteld